

Ogólnopolskie Pogotowie
dla Osób Doznających Przemocy Domowej
„Niebieska Linia”

Biuletyn jubileuszowy

30-lecie Ogólnopolskiego Pogotowia
dla Osób Doznających Przemocy Domowej „Niebieska Linia”
i 20-lecie uchwalenia ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej

Spis treści

Powstanie systemowego podejścia do przemocy domowej.....	3
Narodziny Pogotowia „Niebieska Linia”	4
Rozwój Pogotowia „Niebieska Linia”	6
„Bo zupa była za słona”	7
Edukacja publiczna.....	8
Kampania „Dzieciństwo bez przemocy”	9
Wieloaspektowe działania.....	11
Odpowiedź na aktualne wyzwania.....	12
„Pogotowie 'Niebieska Linia', słucham...”	13
Pogotowie „Niebieska Linia”	14

Powstanie systemowego podejścia do przemocy domowej

1993

Powstanie PARPA

1 lipca 1993 roku powstała Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych „PARPA”. Wśród priorytetowych tematów, które PARPA realizowała od początku swojej działalności, znalazło się przeciwdziałanie przemocy domowej w rodzinach z problemem alkoholowym.

1994

Program przeciwdziałania przemocy w rodzinie „Bezpieczeństwo w rodzinie”

W ramach PARPA w 1994 roku zostaje uruchomiony program przeciwdziałania przemocy w rodzinie „Bezpieczeństwo w rodzinie”. Jest to kontynuacja działań podjętych od 1992 roku przez Pełnomocnika Ministra Zdrowia ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. W ramach programu dokonano diagnozy problemów związanych z przemocą domową.

Program miał charakter systemowy i interwencyjno-profilaktyczny, a jego założenia stworzyły podwaliny obecnego systemu przeciwdziałania przemocy domowej

Główne cele programu „Bezpieczeństwo w rodzinie”:

- zmniejszanie rozmiarów zjawiska przemocy w rodzinie;
- zwiększenie skuteczności i dostępności pomocy dla osób doznających przemocy w rodzinach z problemem alkoholowym;
- zwiększenie skuteczności oddziaływań podejmowanych wobec osób stosujących przemoc;
- zmiana postaw społecznych wobec zjawiska przemocy.

I konferencja nt. przeciwdziałania przemocy w rodzinie

W 1994 r. odbyła się I konferencja „Przeciwdziałanie przemocy w rodzinie”.

Początki procedury „Niebieskie Karty”

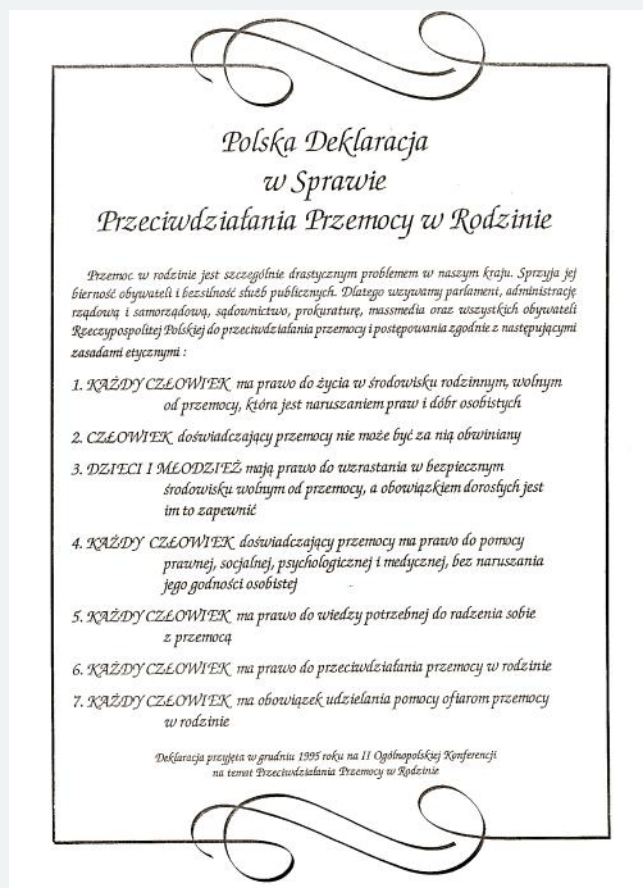
W 1994 roku z inicjatywy Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych rozpoczęły się prace nad procedurą interwencji w sytuacji przemocy w rodzinie „Niebieskie Karty”.

1995

II konferencja nt. przeciwdziałania przemocy w rodzinie

W 1995 roku II konferencja nt. przeciwdziałania przemocy w rodzinie była organizowana we współpracy z Parlamentarną Grupą Kobiет i Pełnomocnikiem Rządu ds. Rodziny i Kobiет. Jej efektem jest powstanie i przyjęcie dokumentu „Polska Deklaracja przeciwko przemocy w rodzinie.”

Materiał archiwalny ze źródeł KCPU.

Narodziny Pogotowia „Niebieska Linia”

1995

Utworzenie Pogotowia „Niebieska Linia”

W 1995 roku, z inicjatywy PARPA, zostaje utworzone Ogólnopolskie Pogotowie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia”. Początkowo istniało ono w strukturze Agencji, a następnie zostało przekształcone w jedno z zadań zleconych organizacjom pozarządowym, wyłanianym w drodze konkursu ofert.

Uruchomienie bezpłatnego telefonu

Ogólnopolski bezpłatny telefon zaczął działać **3 lipca 1995 roku**.

Telefon 0-800-12-00-02 działał 12 godzin w dni powszednie oraz po 6 godzin w weekendy i święta.

Pierwszym kierownikiem Pogotowia „Niebieska Linia” była Katarzyna Kądziała.

ZESTAWIENIE ZA MIESIĄC
lipiec 1995 r.
wszyscy dyżurni NIEBIESKIEJ LINII

IŁOŚĆ ROZMÓW

zmiana 10 - 16	zmiana 16 - 22	sobota	niedziela

RAZEM...413

KTO DZWONIŁ?

kobiety	mężczyźni	dzieci
341	83	15
ofiary	sprawcy	świadkowie
305	11	111

PODZIAŁ TERYTORIALNY

Warszawa	miasto	wieś	nieokreślone
112	266	32	3

ALKOHOL I INNE UZALEŻNIENIA TOWARZYSZĄCE PRZEMOCY W RODZINIE

alkohol	przemoc trzeźwa	inne uzależnienia
313	92	narkotyki 5 leki 5

JAKA PRZEMOC?

fizyczna	psychiczna	seksualna
ciągła	ciągła	ciągła
227	214	33
incydentalna	incydentalna	incydentalna
28	11	4

KARALNOŚĆ SPRAWCY (za przestępstwa przeciw rodzinie)

karany	niekarany	więcej niż raz karany
54		24

ZESTAWIENIE przygotowała Katarzyna Kądziała

1

OGÓLNOPOLSKIE POGOTOWIE
DLA OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE
01-458 Warszawa, ul. Szarłatowa 25, fax 36-81-66, tel. 36-06-19, 0-800-20002

SPRAWOZDANIE Z PRACY TELEFONU INFORMACYJNO - INTERWENCYJNEGO „NIEBIESKA LINIA”

za miesiąc lipiec 1995 r.

W pierwszym miesiącu funkcjonowania „NIEBIESKIEJ LINII” zespół Ogólnopolskiego Pogotowia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie” przy Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych przeprowadził ponad 400 rozmów. Dokładna statystyka zamieszczona jest w zał.nr 1 do niniejszego sprawozdania, dlatego tu ograniczę się do przedstawienia pierwszych wniosków, które wypracował zespół. Z konieczności (zbyt krótki okres pracy, zmiany w systemie zapisywania rozmów wprowadzane na bieżąco) nie można tych spostrzeżeń obecnie uogólnić, stwierdzić można natomiast naszym zdaniem co następuje:

1. Niewątpliwie istniała pilna konieczność uruchomienia tego typu linii. Wynika to bezpośrednio nie tylko z ilości przeprowadzonych rozmów ok. 100 tygodniowo (dla porównania - tel. dla osób z problemem alkoholowym ma ok. 2000 rozmów rocznie), ale także świadczyć może o tym to, że:
 - znaczna większość osób dzwoniących po raz pierwszy ujawniła swój problem (podkreślają poczucie znalezienia właściwej dla siebie pomocy)
 - zdecydowanie więcej osób dzwoniło spoza Warszawy - brak dostępu do informacji o możliwościach uzyskania pomocy dotyczy przede wszystkim mieszkańców małych ośrodków,
2. Relacje dzwoniących wskazują na:
 - bardzo małą znajomość własnych praw (prawo karne, cywilne - alimenty, eksmisje, sprawy majątkowe, rodzinne).
3. W prawie wszystkich rozmowach z osobami, które wcześniej miały kontakt z policją, prokuratorem, sądem pojawiają się skargi na złe traktowanie osób szukających pomocy.
4. Osobną sprawą jest traktowanie ofiar przemocy rodzinnej przez komorników. Ich zadaniem jest pomoc osobom zainteresowanym w wyegzekwowaniu należym im praw. Ten obowiązek komornicy spełniają najogólniej mówiąc w sposób „niedbały”. Ponieważ nie są materialnie zainteresowani egzekucją w imieniu pokrzywdzonych należności alimentacyjnych, nie kwapią się do ich ściągania. Trudno również wyegzekwować eksmisję. Osoby dzwoniące wielokrotnie skarżyły się na stosunek do nich komorników (brutalny, niegrzeczny, obojętny wobec nieszczęścia)

2

Narodziny Pogotowia „Niebieska Linia” cd.

1995

5. Dzwoniący mówili również o kompletnym niedowładzie w pracy kuratorów sądowych. Nie interesują się osobami, nad którymi sprawują nadzór. Najczęściej przedstawiana sytuacja - „mąż ma w czasie zawieszenia wyroku kuratora. Kiedy idzie na rozmowę z nim, ubiera się porządnie, stara się być trzeźwy, uśmiecha się i popisuje przed panią kurator i ona jemu, nie mnie wierzy. W domu u nas była tylko raz. Ze mną nie rozmawiała”.

6. W sprawach gdzie dzwoniący mówili o nadużywaniu alkoholu w swoich rodzinach można zaobserwować niewielką znajomość zjawiska współuzależnienia i choroby alkoholowej w ogóle.

7. Kolejną barierą, o której mówią zainteresowane jest konieczność płacenia za obdukcje lekarskie i szerzej - dzwoniące mówią o upakującym systemie, który nie jest nastawiony na udowodnienie, sprawcy popełnienia

NAJCZĘŚCIEJ ZAOBSERWOWANE SCHEMATY ROZMÓW

1. Osoba po raz pierwszy ujawniająca problem przemocy w rodzinie (w tej kategorii mieści się ok. 1/3 dotąd prowadzonych spraw)

- są to najtrudniejsze i najdłuższe rozmowy,
 - dzwoniące opowiadają najczęściej o długotrwałym fizycznym i psychicznym (rzadziej seksualnym) znęcaniu się nad nimi.
 - rozmowa ma przebieg bardzo nerwowy, dzwoniące po kilka razy powtarzają „może pani nie ma już dla mnie czasu”, „może ja za dużo mówię”, często obserwuje się chęć wycofania się z rozmowy, strach przed ujawnieniem (nawet przez telefon)
 - rozmowom towarzyszy przeżywanie wielu emocji - słychać bardzo często płacz,
 - rozmowy na ogół kończą się stwierdzeniem dziękuję, za to że jest taki telefon, spróbuję coś z ty zrobić, zadzwonię jeszcze raz,
 - podjęte wyrywkowo sprawdzanie, czy osoby dzwoniące podjęły działania wykazujące, że nieśwety w wielu przypadkach odkładają to na później, - „on teraz mniej bije”.
- Dla tej kategorii osób bardzo celowe było by uruchomienie „przedstawicieli Niebieskiej Linii” w terenie.

2. Osoba, od dłuższego czasu próbująca podejmować kroki w celu uwolnienia się z sytuacji przemocy (zagrożenia przemocą).

- rozmowy krótsze, konkretne,
- dzwoniący przedstawiają dokumentację spraw, często ciągnących się miesiącami, albo nawet latami,
- w prawie każdej rozmowie padają skargi na złe funkcjonowanie policji, sądownictwa i prokuratury,
- kuriozalne np. stwierdzenie jednego z sądów, w którym został złożony przez kobietę pozew rozwodowy, a jednocześnie przeciw mężowi toczy się sprawa karna o długotrąle znęcanie się nad żoną i dzieckiem. Prawnik miejscowego ośrodka pomocy społecznej wystąpił do sądu o zwolnienie kobiety z kosztów sądowych. Odpowiedź sądu odmowna, uzasadnienie - sprawy rozwodowe nie są pilne, proszę zgłosić się jak będzie pani przygotowana materialnie.
- dzwoniące skarżą się na to, że sprawcy przemocy mogą korzystać z pomocy adwokata - nawet z urzędu, ofiara jest tylko świadkiem w swojej sprawie i nie korzysta z żadnej pomocy i ochrony w czasie dochodzenia swoich słusznych praw.

3. Rozmowa ze świadkiem przemocy w rodzinie.

- na ogół dzwoniącym jest osoba spokrewniona ze sprawcą i ofiarami przemocy - często dziadkowie szukający pomocy dla wnuków żyjących w rodzinie z przemocą,
- dzwoniący podkreśla, że wielokrotnie próbował podejmować interwencje, które okazywały się nieskuteczne.

„Mój syn od wielu lat pije i bije swoją bezradną, zastraszoną żonę, a także dzieci. Nie pracuje. Wielokrotnie podejmowałam próby tłumaczenia, zabierałam synową i wnuki do siebie, nie się nie zmienia, pomóżcie. Nie chodzi o syna, ale pomóżcie dzieciom”

- dzwoniący chętnie słucha wyjaśnień i notuje podawane adresy instytucji, do których można się zgłosić,

- na ogół podejmuje się skłonić samą zainteresowaną do zadzwonienia do N.L. i skorzystania z pomocy.

NAJBARDZIEJ DRAMATYCZNE SPRAWY

Zadzwoniła mieszkanka Warszawy, osoba niepełnosprawna, sparaliżowana, poruszająca się na wózku inwalidzkim, matka 2 synów -10 i 14 lat. Mieszkania nie opuszcza z powodu kalectwa. (bariery architektoniczne).

Została inwalidką na skutek próby samobójczej - 11 lat temu. Próbę spowodowało znęcanie się nad nią męża. Szpital, mimo że miał w dokumentacji przypadku powód próby samobójczej nie wniósł o ściganie z urzędu przestępstwa z art.184. (aktualnie przedawnione). Po roku rehabilitacji kobieta wróciła do wspólnego mieszkania i od 11 lat stale jest przez męża bita, kopana, okradana (sama, z renty i pracy chałupniczej utrzymuje dom i rodzinę).

Ośrodek pomocy społecznej wspiera rodzinę materialnie (zapropomowano np.kolonie dla dzieci - skorzystało tylko młodsze - starsze pomaga matce pracując), o biciu kobieta nie poinformowała pracownika socjalnego. W relacjach dzieci ojciec właściwie nie występuje. Kobieta wielokrotnie wzywała policję, żaden z interweniujących policjantów nie zastanowił się nad koniecznością zrobienia czegoś więcej niż tylko „rozmowa” z mężem - o ile oczywiście ten ostatni wypuścił policjantów do mieszkania. Dzielnicy nie otrzymał od patroli interwencyjnych żadnej informacji - nie zna sytuacji rodziny.

Brak oczywiście „dowodów” - kobieta nie mogła się dostać do lekarza, zrobić obdukcji itp.

Materiały archiwalne ze źródeł KCPU.

Uruchomienie Studium przeciwdziałania przemocy w rodzinie

W 1995 roku PARPA uruchomiła szkolenie Studium przeciwdziałania przemocy w rodzinie, trwające 105 godzin. Szkolenie przeznaczone było dla przedstawicieli różnych służb, przede wszystkim policji, gminnych komisji ds. rozwiązywania problemów alkoholowych, pracowników pomocy społecznej, lecznictwa odwykowego, itp.

Pierwszy poradnik dla osób doznających przemocy w rodzinie

W 1995 roku został wydany przez PARPA pierwszy poradnik dla osób doznających przemocy domowej „Powiem Ci co zrobić. Poradnik dla ofiar przemocy w rodzinie”.

Rok później został też wydany przez PARPA pierwszy poradnik prawny o przemocy w rodzinie „Korzystaj z prawa”.

Pierwszy poradnik dla osób doznających przemocy domowej wydany przez PARPA w 1995r.

Pierwszy poradnik o przeciwdziałaniu przemocy dla profesjonalistów, PARPA, 1996.

Rozwój Pogotowia „Niebieska Linia”

1995

Pierwsze „Złote Telefony”

W 1995 roku Zespół Pogotowia „Niebieska Linia” po raz pierwszy przyznał osobom szczególnie zasłużonym w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej wyróżnienia tzw. „Złoty Telefon”. Wyróżnienia były przyznawane do 2005 roku. Wśród 75 laureatów byli m.in. Jacek Kuroń, dziennikarz Marcin Wrona, Jolanta Kwaśniewska.

1996

Ustawa o wychowaniu w trzeźwości

Pierwszym polskim aktem prawnym, w którym pojawiły się przepisy dotyczące przeciwdziałania przemocy domowej jest ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Nowelizacja tej ustawy w 1996 r. do zadań własnych gminy wprowadziła „udzielanie rodzinom, w których występują problemy alkoholowe, pomocy psychospołecznej i prawnej, a w szczególności ochrony przed przemocą domową” i przyczyniła się do dynamicznego rozwijania miejsc pomocy ofiarom przemocy.

Porozumienie Osób i Instytucji „Niebieska Linia”

W grudniu 1996 roku powstało Porozumienie Osób i Instytucji Pomagającym Ofiarom Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia” jego celem było stworzenie sieci placówek i ludzi, którzy pod jednym logo nieśliby pomoc w różnych miejscach Polski.

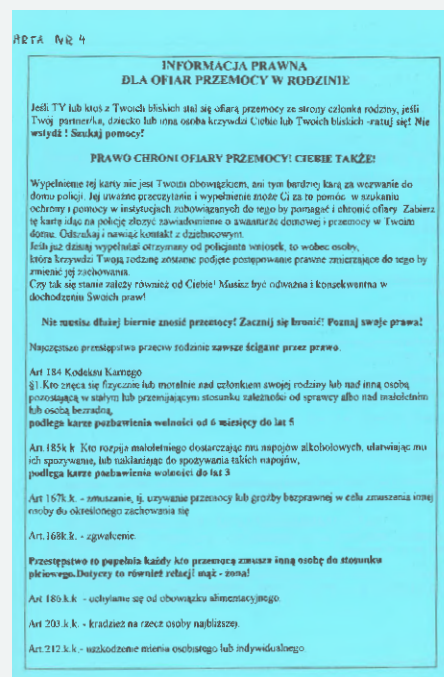
Porozumienie powstało w wyniku zgłaszanej przez liczne osoby potrzeby utworzenia środowiska działającego na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie, które mogłoby wspierać się wzajemnie, wymieniać doświadczenia, łączyć środki i możliwości. W tamtym okresie było to niezbędne, gdyż zjawisko przemocy w rodzinie dopiero torowało sobie drogę w świadomości społecznej, a jego ujawnianie napotykało wiele barier, obaw i niechęci ze strony wielu osób, środowisk i służb. Powołując Porozumienie postanowiono, że nazwa „Niebieska Linia” będzie dobrem wspólnym, wyróżniającym podmioty przeciwdziałające przemocy w rodzinie. Długo szukano pomysłu na działanie Porozumienia, by ostatecznie zdecydować, że będzie ono ruchem społecznym osób i instytucji, które przyjmują wartości zawarte w Polskiej Deklaracji Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie. Administratorem i instytucją gromadzącą dane o członkach Porozumienia zostało Ogólnopolskie Pogotowie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia”.

Uruchomienie stacjonarnego programu pomocy psychologicznej w Pogotowiu „Niebieska Linia”

W 1996 roku Ogólnopolskie Pogotowie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia” uruchomiło program stacjonarny pomocy psychologicznej dla osób doświadczających przemocy.

Pilotaż procedury „Niebieskie Karty”

W pierwszym półroczu 1997 roku w warszawskiej dzielnicy Ochota przeprowadzono pilotaż procedury interwencyjnej „Niebieskie Karty”. Jej celem było udzielenie osobom doświadczającym przemocy wsparcia podczas interwencji oraz umożliwienie policjantom dokumentowania przebiegu zdarzenia tak, by ułatwić prowadzenie ewentualnych czynności dochodzeniowych. Pilotaż pokazał, że konieczne jest zaangażowanie innych służb, w szczególności pracowników socjalnych w celu udzielania rodzinom z problemem przemocy wsparcia, pomocy psychologicznej, socjalnej itp.

Materiał archiwalny ze źródeł KCPU.

„Bo zupa była za słona”

1997

Kampania „Powstrzymać Przemoc Domową”

W 1997 roku wystartowała kampania „Powstrzymać Przemoc Domową” zapamiętana pod hasłem „Bo zupa była za słona”. W ramach kampanii wyprodukowano plakaty i billboardy z pobitymi dziećmi i kobietami – z trzema hasłami „Bo zupa była za słona”, „Bo musiał jakoś odreagować”, „Bo wyglądała zbyt atrakcyjnie”.

Łącznie na ulicach całego kraju zawieszono (w ramach bezpłatnych miejsc reklamowych) 538 billboardów projektu Tomasza Sikory, oraz 30 tysięcy plakatów.

Do lokalnych miejsc pomocy rozesłano blisko 5 tysięcy pakietów edukacyjnych.

Spoty w telewizji i radiu

Istotnym nośnikiem kampanii były też spoty telewizyjne – głównie dzięki temu, że akcja zyskała poparcie największych mediów zarówno publicznych jak i komercyjnych.

PARPA we współpracy z TVP przygotowała cztery spoty telewizyjne na temat przemocy domowej.

W programie pierwszym Polskiego Radia emitowane były cztery czterdziestosekundowe spoty radiowe.

Efekty kampanii

Adresatami kampanii była szeroko rozumiana opinia publiczna, ze szczególnym uwzględnieniem świadków, ofiar oraz sprawców przemocy w rodzinie, a także przedstawicieli instytucji i służb zajmujących się pomocą osobom uwikłanym w akty domowej agresji. Dzięki tej akcji zaczęto w Polsce mówić o przemocy domowej. W czasie trwającej niespełna miesiąc kampanii o 170% wzrosła liczba telefonów do Pogotowia „Niebieska Linia” (w porównaniu do czasu sprzed kampanii).

Kampania oprócz nagłaśniania problemu przemocy miała promować Ogólnopolskie Porozumienie Osób i Instytucji pomagających ofiarom przemocy w rodzinie „Niebieska Linia” i właśnie logo Porozumienia było na plakatach i billboardach.

Materiały archiwalne ze źródeł KCPU.

Edukacja publiczna

1998

Wdrażanie procedury „Niebieskie Karty”

Rozpoczęcie procesu wdrażania procedury „Niebieskie Karty” w Policji (zarządzenie Komendanta Głównego Policji) i w pomocy społecznej (zalecenie Dyrektora Departamentu Pomocy Społecznej w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej).

1999

Uruchomienie programu pracy z osobami stosującymi przemoc

W 1999 roku został uruchomiony program pracy z osobami stosującymi przemoc w rodzinie.

Kolejne konferencje z udziałem gości zagranicznych

W 1999 roku odbyła się kolejna konferencja przeciw przemocy w rodzinie organizowana przez PARPA tym razem po raz pierwszy z udziałem gości zagranicznych – ze Szwecji, Argentyny, Wielkiej Brytanii. Ogólnopolskie konferencje stały się tradycją i na stałe wpisały się do kalendarza wydarzeń edukacyjnych organizowanych corocznie (do 2021 r. przez PARPA, a następnie przez KCPU) dla osób pracujących na obszarze przeciwdziałania przemocy domowej.

2000

Początek ery cyfrowej w Pogotowiu „Niebieska Linia”

W 2000 roku powstała strona internetowa i poradnia e-mailowa Pogotowia. Opracowane zostały elektroniczne bazy danych Telefonu i członków Porozumienia, rozwinięta została procedura interwencji.

Uruchomienie programu stażowego w Pogotowiu „Niebieska Linia”

W 2000 roku uruchomiono program stażowy dla absolwentów i studentów kierunków społecznych, który przez kolejne lata objął ponad 600 osób.

Pierwsze publikacje

PARPA, 1995

PARPA, 1998

PARPA, 1998

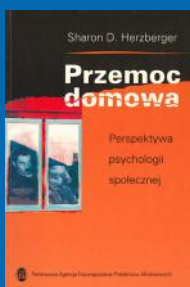
PARPA, 1998

PARPA, 1998

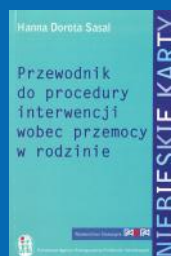
PARPA, 1999

PARPA, 2002

PARPA, 2005

PARPA, 2006

Płyta edukacyjna

Płyta edukacyjna

Kampania „Dzieciństwo bez przemocy”

2001

Wspólnymi siłami

W 2001 roku konferencją w Pałacu Prezydenckim została zainaugurowana Kampania „Dzieciństwo bez przemocy” zorganizowana we współpracy Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Ogólnopolskiego Pogotowia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia” oraz Fundacji Dzieci Niczyje (obecnie Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę).

W ramach diagnozy przeprowadzono pierwsze ogólnopolskie badania, których przedmiotem były:

- postawy polskiego społeczeństwa wobec różnych form i aspektów krzywdzenia dzieci, w tym przyzwolenie na stosowanie kar fizycznych wobec dzieci;
- doświadczenia badanych z okresu dzieciństwa dotyczące przemocy i innych form złego traktowania przez dorosłych;
- doświadczenia badanych związane ze stosowaniem różnych form przemocy wobec własnych dzieci.

Cele kampanii

Za podstawowe cele kampanii „Dzieciństwo bez przemocy” przyjęto:

- zwiększenie społecznego zaangażowania w sprawy przeciwdziałania przemocy wobec dzieci;
- edukację społeczną na temat zjawiska krzywdzenia dzieci i sposobów radzenia sobie z tym problemem;
- promocję pozytywnych rozwiązań merytorycznych, organizacyjnych i prawnych związanych z przeciwdziałaniem przemocy wobec dzieci;
- motywowanie społeczności lokalnych i instytucji do podejmowania działań na rzecz dzieci krzywdzonych;
- zmianę postaw rodzicielskich i rozwijanie konstruktywnych umiejętności wychowawczych rodziców.

Działania w mediach

Działania kampanii prowadzone były zarówno na poziomie centralnym, jak i lokalnym.

Na poziomie centralnym w kampanii wykorzystano przekazy medialne, plakaty, billboardy, spoty radiowe i spot telewizyjny.

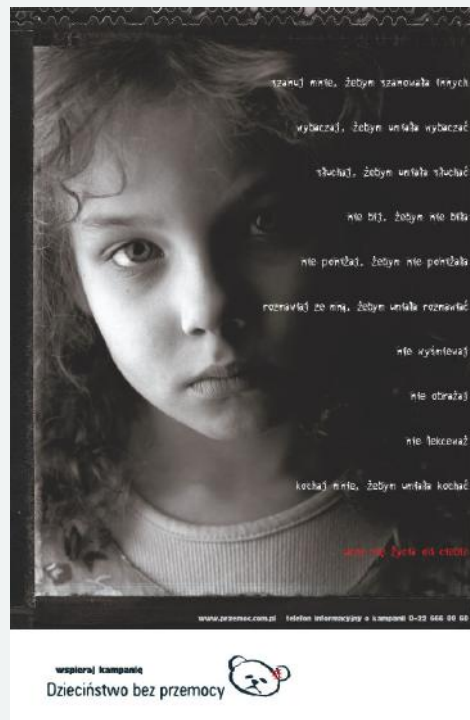
w kampanię „Dzieciństwo bez przemocy” zaangażowały się 44 tygodniki i dzienniki centralne, 113 stacji radiowych oraz telewizje: TVP program I i II, Polsat, TVN, RTL7, TV4.

Kształt medialny kampanii nadała agencja reklamowa McCann Erickson-Polska.

O jakości opracowanych przez nią kreacji świadczą liczne nagrody: Nagroda Mediów Niptel 2001, „Złote Pałeczki”, „Złote Orły”, „Kreatura”, „Tytan”.

wspieraj kampanię - Dzieciństwo bez przemocy

Materiał archiwalny ze źródeł KCPU.

Materiały archiwalne ze źródeł KCPU.

Kampania

„Dzieciństwo bez przemocy” cd.

2001

Działania ambasadatorów na poziomie lokalnym

Na poziomie lokalnym działania podejmowali specjalnie przeszkoleni tzw. „ambasadorzy kampanii”. Ambasadarami zostało 550 osób w większości byli to absolwenci Studium Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie, członkowie Ogólnopolskiego Porozumienia Osób i Instytucji Pomagających Ofiarom Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia”, a także pracownicy świetlic socjoterapeutycznych i realizatorzy programów profilaktycznych dla młodzieży.

Osoby te odbyły szkolenia, w czasie których zostały zaopatrzone w materiały promujące kampanię (plakaty, ulotki, kasety wideo).

Kampania rozpocznie się pod koniec 2000 roku i trwać będzie do połowy 2001 roku. Obejmować będzie trzy nurty:

Pierwszy - debaty lokalne

czyli spotkania z udziałem przedstawicieli środowiska lokalnego (decydenci, przedstawiciele świata kultury, nauki, mediów), którzy będą poszukiwać możliwości skutecznego pomagania dzieciom krzywdzonym i zaniedbywanym w danej gminie. Byłoby pożądane, gdyby debaty kończyły się podjęciem konkretnych decyzji i przyjęciem rozwiązań sprzyjających skutecznemu pomaganiu dzieciom krzywdzonym. Realizatorami debat czyli ambasadarami kampanii będą osoby, którym bliska jest idea pomagania dzieciom. Ambasadory staną się animatorami działań w swoim środowisku, a ich działania będą szansa na stworzenie lokalnych rozwiązań mających na celu zmniejszenie zjawiska krzywdzenia i zaniedbywania dzieci w danej gminie. Zachęcamy do nawiązywania współpracy z ambasadarami.

Drugi - debaty regionalne

(konferencje wojewódzkie) przygotowywane i prowadzone np. przez pełnomocników zarządów województw ds. rozwiązywania problemów alkoholowych.

Trzeci - kampania medialna

w celu zainteresowania opinii publicznej i przekazywania wiedzy o zjawisku krzywdzenia dzieci oraz doprowadzenie do konferencji lub debaty w polskim parlamencie na temat przeciwdziałania przemocy wobec dzieci.

Organizacje i instytucje pomagające krzywdzonym dzieciom muszą się połączyć w dążeniu do wspólnego celu.

Razem jesteśmy w stanie powstrzymać przemoc wobec dzieci

Niniejszym zapraszamy do koalicji organizacje i instytucje, które chcą wspierać i podejmować działania na rzecz powstrzymywania przemocy wobec dzieci.

Wyrażam gotowość przyłączenia się do koalicji wspierającej kampanię "POWSTRZYMAĆ PRZEMOC WOBEC DZIECI"

Organizacja, instytucja:

Adres: ul. nr

kod pocztowy miejscowość powiat ()

tel. (0) fax (0) e-mail:

Imię i nazwisko osoby zgłaszającej:

☐ udzielam moralnego poparcia

☐ zgadzam się na umieszczenie swojej organizacji w spisie koalicjantów i promowanie inicjatyw podejmowanych w trakcie trwania kampanii

☐ będę podejmować działania na rzecz dzieci krzywdzonych i powstrzymywania przemocy w/w opcje nie wykluczają się, zaznacz od 1 do 3 form poparcia

Data: Podpis:

POWSTRZYMANIE PRZEMOCY WOBEC DZIECI WSPÓLNĄ SPRAWĄ

Prosimy o przesłanie tej strony na adres Biura Kampanii:
ul. Szczęśliwka 48a 01-382 Warszawa
tel./fax 0 22 666 05 59 e-mail: nl@box43.gnet.pl

Ikimi formami przemocy i zaniedbywania!

Materiały archiwalne ze źródeł KCPU.

Effekty kampanii

W ramach podjętych zobowiązań Ambasadorzy prowadzili debaty lokalne – narady i konferencje – z udziałem władz lokalnych, przedstawicieli służb i instytucji, organizacji pozarządowych i mediów. Spotkania te miały służyć określeniu i podjęciu konkretnych działań na rzecz pomocy dzieciom krzywdzonym i zaniedbywanym przez najbliższych.

W ramach tych działań Podjęto decyzje o utworzeniu:

- 8 bezpiecznych miejsc do przesłuchań dzieci,
- 8 punktów informacyjno-konsultacyjnych,
- 9 ośrodków interwencji kryzysowej,
- 9 telefonów zaufania dla ofiar przemocy,
- 11 świetlic socjoterapeutycznych.

Poza tym w 49 gminach powołano interdyscyplinarne zespoły, które miały zajmować się przeciwdziałaniem przemocy wobec dzieci, w 25 gminach wydano informatory o miejscach i możliwościach udzielenia pomocy dzieciom, w 11 gminach powołano lokalne koalicje na rzecz ochrony dzieci przed przemocą, w 7 gminach uruchomiono warsztaty umiejętności wychowawczych dla rodziców, w 12 gminach przeprowadzono w szkołach szkolenia dla rodziców, a 23 gminach – przeprowadzono szkolenia dla służb, które mają kontakt z dziećmi – ofiarami i świadkami przemocy domowej.

W wielu gminach podjęto decyzje o priorytetowym traktowaniu działań na rzecz pomocy dzieciom. Działania te uwzględniono w lokalnych programach profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych.

Wieloaspektowe działania

2004

Uruchomienie programu certyfikacji specjalistów

W 2004 roku Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych (PARPA) uruchomiła program certyfikacji specjalistów w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Zasady certyfikowania zostały opracowane przez powołaną Radę ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie. Odbyły się pierwsze egzaminy i wręczono pierwsze certyfikaty.

2005

Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie

W 2005 roku Sejm uchwalił Ustawę o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie – pierwszy akt prawny kompleksowo regulujący to zagadnienie. Był to przełom w podejściu państwa do przemocy – od traktowania jej jako sprawy prywatnej przesunięto się ku interwencji instytucjonalnej.

2010

Tworzenie Zespołów Interdyscyplinarnych

W dniu 1 sierpnia 2010 roku weszła w życie nowelizacja ustawy, która wprowadziła obowiązek tworzenia Zespołów Interdyscyplinarnych. Zespoły te mają na celu diagnozowanie sytuacji, podejmowanie działań w środowisku zagrożonym przemocą oraz wsparcie ofiar przemocy.

2011

Interwencje MS

W roku 2011 w ofercie Pogotowia pojawiają się interwencje tzw. MS – działania podejmowane we współpracy z kuratorami sądowymi wobec osób skazanych i nadal stosujących przemoc. Interwencje MS były podejmowane do roku 2018.

Rozporządzenie w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta”

W 2011 roku weszło w życie rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta”. Jego celem było ujednolicenie i usystematyzowanie działań instytucji podejmujących interwencję w sytuacjach przemocy w rodzinie. Był to kluczowy moment dla stworzenia spójnego i formalnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie w całej Polsce.

2012

Konwencja Stambulska

W 2012 r. Polska podpisała, a w 2015 r. ratyfikowała tzw. Konwencję Stambulską – międzynarodowy dokument zobowiązujący państwa do walki z przemocą wobec kobiet i przemocą domową. Ratyfikacja oznaczała konieczność dostosowania prawa krajowego do bardziej rygorystycznych standardów ochrony ofiar i ścigania sprawców.

2013

Konsultacje Pogotowia „Niebieska Linia” dla specjalistów

Od roku 2013 w Pogotowiu „Niebieska Linia” prowadzone są konsultacje dla specjalistów tj. osób pracujących w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Konsultacje dla osób zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie, przedstawicieli służb, instytucji i organizacji pozarządowych, odbywają się pod numerem telefonu: 22 250-63-12 w środy w godz. 10-13.

2016

Zmiana numeru telefonu

Od roku 2016 efektem ratyfikowania tzw. Konwencji Stambulskiej jest wprowadzenie całodobowego i bezpłatnego Telefonu „Niebieska Linia”. Wówczas zmienia się również numer telefonu z 801-12-00-02 na 800-12-00-02.

Pomoc dla cudzoziemców w Pogotowiu „Niebieska Linia”

Od roku 2016 w ofercie Pogotowia „Niebieska Linia” pojawia się pomoc w języku angielskim i rosyjskim. Dyżury w języku angielskim odbywają się w poniedziałki w godz. 18-22 oraz w języku rosyjskim we wtorki w godzinach 18-22.

Odpowiedź na aktualne wyzwania

2017

Pomoc dla osób głuchych w Pogotowiu „Niebieska Linia”

Od roku 2017 w ofercie Pogotowia jest pomoc dla osób doznających przemocy domowej posługujących się językiem migowym (poprzez Skype’a). Od roku 2025 oferta zostaje przeniesiona na WhatsApp. Pomoc w języku migowym przez WhatsApp odbywa się w poniedziałki w godzinach 13-15 pod numerem telefonu: 510-404-333.

2023

Nowelizacja ustawy

Największa od 2010 roku nowelizacja ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. Mająca ogromne znaczenie dla rozwoju systemu przeciwdziałania przemocy – wzmacnia jego efektywność, skraca czas interwencji, poprawia wymianę informacji i wspiera lepszą ochronę osób doświadczających przemocy, szczególnie dzieci. To krok w stronę systemu bardziej zintegrowanego, sprawczego i ukierunkowanego na realną zmianę społeczną.

2024

Ustawa Kamilkowa

Nowelizacja kodeksu rodzinnego i opiekuńczego tzw. „ustawa Kamilkowa”. Jej celem jest lepsza ochrona dzieci przed przemocą poprzez wprowadzenie:

- standardów ochrony małoletnich we wszystkich placówkach, gdzie przebywają dzieci;
- wysłuchania dziecka – żeby głos dziecka był słyszany i rozumiany w sądach;
- kwestionariusza oceny bezpieczeństwa dziecka, który pomaga policjantom, pracownikom socjalnym oraz pracownikom ochrony zdrowia ocenić, czy zdrowie i życie dziecka jest zagrożone;
- analizy poważnych i śmiertelnych przypadków krzywdzenia dzieci, by zapobiec kolejnym tragediom.

Nowe przepisy wprowadzają obowiązek dla sędziów, którzy orzekają w sprawach z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego, by brali udział w specjalistycznych szkoleniach i uczyli się lepiej dbać o dobro dziecka w sytuacji sporu między rodzicami albo opiekunami oraz wiedzieli, jak rozpoznawać, czy dziecko doświadcza przemocy.

Zmiany zakładają też wdrożenie procedury tzw. *Serious Case Review*. Chodzi o obowiązek analizy najpoważniejszych przypadków przemocy wobec najmłodszych. W każdej takiej sprawie ustalane będzie m.in. dlaczego nie podjęto odpowiednich działań, zanim dziecku stała się krzywda, a także co robić, aby w przyszłości zapobiec tragicznym zdarzeniom.

2025

Kwestionariusz szacowania ryzyka

Kwestionariusz szacowania ryzyka zagrożenia dla życia lub zdrowia dziecka służący stwierdzeniu zasadności zapewnienia dziecku ochrony. Wprowadzenie tego kwestionariusza to istotny krok w kierunku profesjonalizacji i efektywności procedur ochrony dzieci. Umożliwia szybsze i lepsze decyzje, spójność działań różnych służb oraz równość procedur w całym kraju. W praktyce oznacza to, że każde dziecko otrzymuje taką samą szansę na ochronę, niezależnie od miejsca i osoby dokonującej interwencji.

Pomoc poprzez chat w Pogotowiu „Niebieska Linia”

W roku 2025 w ofercie Pogotowia „Niebieska Linia” pojawiła się pomoc za pomocą komunikatora chat.

Pomoc przy użyciu komunikatora chat odbywa się w: poniedziałek, środę i czwartek 18-20 oraz wtorek i piątek 8-10.

Zmiana nazwy Pogotowia „Niebieska Linia”

Zmiana nazwy Pogotowia „Niebieska Linia” dostosowująca ją do nazewnictwa zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu przemocy domowej. Aktualna nazwa brzmi: Ogólnopolskie Pogotowie dla Osób Doznających Przemocy Domowej „Niebieska Linia”.

„Pogotowie 'Niebieska Linia', słucham...” czyli kto jest po drugiej stronie

2025

Stowarzyszenie „Niebieska Linia” o Ogólnopolskim Pogotowiu dla Osób Doznających Przemocy Domowej „Niebieska Linia”

Słuchamy, wspieramy i pomagamy osobom doznającym przemocy domowej

Ogólnopolskie Pogotowie dla Osób Doznających Przemocy Domowej „Niebieska Linia” działa na zlecenie Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom (wcześniej na zlecenie PARPA).

W latach 1995-2006 Pogotowie „Niebieska Linia” prowadził Instytut Psychologii Zdrowia PTP, a od 2007 roku nieprzerwanie prowadzi je Stowarzyszenie na Rzecz Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia”). Dzięki temu Telefon dla osób doznających przemocy domowej „Niebieska Linia” 800-12-00-02 działa bez przerwy od 30 lat.

Profesjonalizm i ciągłość działania

Wieloletnie doświadczenie w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej i wysokie kompetencje sprawiają, że od 18 lat nasze Stowarzyszenie wygrywa konkursy na prowadzenie Ogólnopolskiego Pogotowia dla Osób Doznających Przemocy Domowej „Niebieska Linia”. Zbudowany przez nas zespół Pogotowia „Niebieska Linia” składający się obecnie z 66 osób, dokłada wszelkich starań, aby osoby doznające przemocy domowej i świadkowie przemocy mogli przez całą dobę uzyskać profesjonalną pomoc i wsparcie. Są to:

- 31 konsultantek i konsultantów ds. przeciwdziałania przemocy domowej,
- 8 prawniczek i prawników,
- 21 przeszkolonych stażystek i stażystów,
- 6 koordynatorek czuwających nad jakością pracy zespołu.

Z oferty Pogotowia „Niebieska Linia” korzystać mogą także cudzoziemcy (prowadzimy konsultacje również w języku angielskim, rosyjskim, ukraińskim), a także osoby głuche (do konsultacji w języku migowym – PJM – wykorzystujemy komunikator WhatsApp). Odpowiadamy na maile i listy, prowadzimy stronę internetową Pogotowia (www.niebieskalinia.info), na bieżąco aktualizujemy bazę placówek udzielających pomocy w całym kraju, aby mieć pewność, że jeśli skierujemy tam naszych klientów, to otrzymają oni adekwatną do ich potrzeb pomoc. W sytuacji zagrożenia zdrowia lub życia uruchamiamy interwencje poprzez m.in. powiadomienie służb i instytucji działających najbliżej miejsca zamieszkania klienta, którego musimy ochronić przed przemocą domową. A jeśli wsparcia potrzebuje profesjonalista, to uzyskuje go, kiedy zadzwoni do Pogotowia „Niebieska Linia” do tzw. „poradni dla służb”. Chcemy podkreślić, że realizując zadanie na zlecenie KCPU rocznie udzielamy pomocy ponad 22 tys. osobom.

Misja

Jako Stowarzyszenie „Niebieska Linia”, realizujemy szeroką misję przeciwdziałania przemocy domowej w Polsce także poprzez:

- pomoc osobom stosującym przemoc: indywidualna terapia, grupy korekcyjno-edukacyjne i psychologiczno-terapeutyczne, warsztaty i treningi psychologiczne;
- wsparcie osób doznających przemocy: pomoc psychologiczna i prawna, grupy wsparcia, warsztaty i maratony terapeutyczne;
- specjalistyczna pomoc psychologiczna dla par i rodzin po doświadczeniu przemocy
- wsparcie dla profesjonalistów: szkolenia, superwizje i konsultacje;
- działania profilaktyczne i edukacyjne dla dzieci i młodzieży oraz dla rodziców;
- współtworzenie polityki publicznej: udział w pracach zespołów eksperckich i legislacyjnych powoływanych przez urzędy centralne.

Pogotowie „Niebieska Linia”

2025

Kierownictwo Pogotowia „Niebieska Linia”

W kolejnych latach 1995-2025 Ogólnopolskim Pogotowiem dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia” kierowali:

- Katarzyna Kądziała 1995
- Wanda Paszkiewicz 1995-1997
- Marta Ziemska 1997-1998
- Jerzy Brokman 1999
- Luis Alarcon Arias 1999-2004
- Renata Durda 2004-2007
- Wanda Paszkiewicz 2007-2024
- Agnieszka Wolańczyk 2024-2025

Informacje zwrotne od klientów

Wiadomość od Państwa, że nie jestem sama pozwoliła mi tak myśleć i dała wiele Siły i Nadziei, żeby spróbować raz jeszcze w życiu zawalczyć o siebie i o godne Życie bez Terroru, Tyrani i Psychicznej Przemocy.

Raz jeszcze bardzo dziękuję za to, że Państwo jesteście, za Państwa Wkład i Zaangażowanie. Proszę pamiętać, że mieliście Państwo wpływ na zmianę mojego myślenia a w momencie osamotnienia i pozostawienia samemu sobie nie mając nikogo bliskiego do rozmowy sprawiliście, że nie popełniłam samobójstwa.

Korzystając z każdej okazji chciałabym podziękować całemu zespołowi Niebieskiej Linii za to, co dla nas robicie, za Waszą pracę, wsparcie i wszechstronne przygotowanie, dające bardzo wysokie kompetencje.

Dziękuję za to, że taka instytucja istnieje, i że są ludzie, którzy są gotowi odbierać tak trudne telefony o dowolnych godzinach. Dla mnie fakt wykonywania tej pracy jest heroiczny.

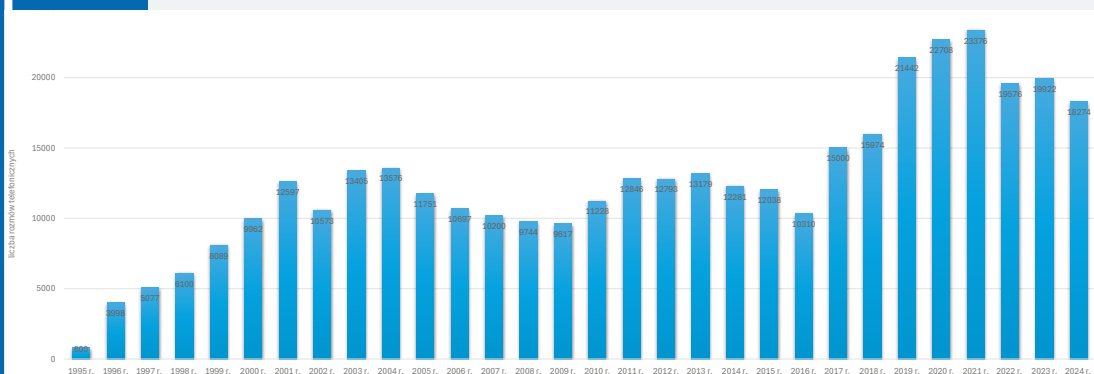
Dziękuję za Wasze wsparcie i pomoc. Wiele się zmieniło, dzięki rozmowom nabrałam mocy i rozpędu do działania.

Dziękuję za podjęcie działań w moim imieniu. To zmieniło moje życie i jestem za to naprawdę wdzięczna.

Od czasu rozmowy z waszą konsultantką wszystko zmierza ku lepszemu. Powoli, ale w dobrym kierunku. Robicie kawał dobrej roboty i życzę wam wszelkiej pomyślności.

Statystyki Pogotowia „Niebieska Linia”

- • Liczba telefonów (od 1995 roku do 31 maja 2025 r.) – 394 809 rozmów
- • Liczba interwencji (od 1 kwietnia 2008 do 31 maja 2025 r.) – 8 030 interwencji
- • Liczba otrzymanych e-maili (od 2007 roku do 31 maja 2025 r.) – 28 230 e-maili

Wykres obrazujący liczbę odbytych rozmów telefonicznych w latach 1995 (II półrocze)-2024.

